

Гармонійна сім'я — основа Царства Небесного

Багато західних людей живуть по-справжньому самотнім життям. Діти залишають дім, коли їм виповнюється вісімнадцять, і батьки можуть побачити їхні обличчя лише на День Подяки або Різдво. Багато дітей ніколи навіть не відвідують своїх батьків, щоби просто дізнатися, як у них справи. Уклавши шлюб, діти живуть окремо від батьків, доки ті не зістаряться настільки, що вже не зможуть піклуватися про себе. І тоді батьки переїжджають до будинку престарілих. Тож природно, що деякі західні люди заздять східній культурі. Чимало людей похилого віку із західних країн думають: «На сході бабусі й дідусі живуть у родині як старші члени сім'ї, і це справді чудово. Діти поважають своїх старих батьків. Саме так люди й мають жити. Який сенс просто лежати в будинку для літніх людей і не бачити своїх дітей, не знати, який сьогодні день, просто залишаючись живим?»

Але, на жаль, східна сімейна традиція також поступово руйнується. Ми теж відмовляємося від тисячолітніх традицій. Ми забуваємо про наш традиційний одяг, про нашу їжу та сімейну традицію. Кількість людей похилого віку, які живуть на самоті в Кореї, зростає. Мені стає сумно щоразу, коли я бачу в новинах історії про людей похилого віку. Якщо члени родини розпорошені, а батьки залишилися самі — це вже не сім'я. Традиція розширеної сім'ї — це справді дивовижна корейська традиція.

Я раджу, щоб три покоління однієї родини жили разом. Я говорю про це не тому, щоб зберегти традиції нашої країни. Коли в подружжя народжується дитина, батьки передають їй усе, що можуть. Однак існують певні обмеження, скільки вони можуть передати дітям. Батьки представляють сьогодення, діти — майбутнє, а дідусь і бабуся — минуле. Тож лише тоді, коли дідусь, бабуся, батьки та діти живуть разом, діти можуть успадкувати всі скарби минулого і сьогодення.

Любов і повага до дідуся дозволяє успадкувати історію та уроки минулого. Діти вчаться у своїх батьків дорогоцінної мудрості сучасності, а батьки готуються до майбутнього, люблячи своїх дітей.

Дідусь є представником Бога. Хай який розумний молодий чоловік, він не може знати всіх таємниць цього великого світу. Молоді люди не знають усіх різноманітних секретів життя, що відкриваються нам, коли ми дорослішаємо. Ось чому дід представляє історію роду. Дідусь — дорогоцінний учитель, який передає онукам усю мудрість, набуту ним завдяки досвіду, накопиченому протягом життя.

Найстаріший дідусь у світі — Бог. Отже, життя, в якому ми отримуємо любов дідуся і живемо заради дідуся, є життям усвідомлення Божої любові та життям заради Нього. Нам потрібно підтримувати цю традицію, щоб, відкривши таємну комору Божого Царства, отримати скарб Божої любові. Будь-яка країна, яка ігнорує старші покоління, відмовляється від свого національного характеру та ігнорує своє коріння.

З настанням осені каштан поступово втрачає вологу, з нього починає опадати листя. Відпадає його зовнішня оболонка, і навіть внутрішня скоринка, яка оточує власне плід, висихає. Це цикл життя, і в людей він такий самий. Ми народжуємося немовлятами, ростемо завдяки любові батьків, зустрічаємо чудового партнера та одружуємось. Усе це складові ланцюжка життя, який складається з любові. Однак зрештою ми стаємо подібними до каштанів, котрі восени висихають. Люди похилого віку не є окремою категорією, бо ми всі старіємо. Тож ми не можемо ставитися зневажливо до літніх людей.

Ми не повинні забувати приказки: «Лад у родині — мир у країні». Коли в сім'ї панує мир, усе йде добре. Гармонійна сім'я — основа Царства Небесного. Рушійна сила сім'ї — любов. Якщо ми любимо Всесвіт так, як ми любимо свої сім'ї, то нам усе буде до снаги. Бог існує в центрі любові як Батько всього Всесвіту. Тому любов у родині має бути пов'язана безпосередньо з Богом. Коли завдяки любові сім'я стає досконалою, набуває досконалості і Всесвіт.

Revision #2

Created 25 February 2024 09:25:20 by andres

Updated 25 February 2024 09:26:03 by andres